GIMNASTICA

ECHIPA FEMININĂ ÎN LUPTĂ PENTRU CONFIRMAREA TRADIȚIEI SUCCESELOR

Ne-am obișnuit să spunem, și pe bună dreptate, că în gimnastica feminină avem o tradiție a rezultatelor bune, a afirmărilor internaționale. Istoria participărilor olimpice ale sportivilor români consemnează evoluția, încununată de un prestigios succes, a echipei noastre feminine la Jocurile Olimpice de la Melbourne (1956) și Roma (1960), ca și la ediția din 1958 a campionatelor mondiale, desfășurată la Moscova. La toate aceste întreceri, reprezentativa României a urcat pe podiumul de onoare al competițiilor respective, cucerind, de fiecare dată, medalia de bronz. La Melbourne, mai ales, gimnastele române au produs o excelentă impresie și doar o greșeală de execuție a făcut ca ea să nu termine învingătoare. În concursul pe aparate, **Elena Leușteanu** se claseză pe locul al treilea la sol, aducînd astfel, în 1956, cea de a doua medalie de bronz în palmaresul olimpic.

Patru ani mai tîrziu, în capitala Italiei, echipa noastră feminină se prezintă din nou la startul Jocurilor Olimpice. Într-o dispută de un rar dramatism, gimnastele române reușesc să-și mențină poziția de la Melbourne, cucerind din nou medalia de bronz în întrecerea pe echipe, grație, în special, execuțiilor excelente de la liber ales, în care vedeta formației noastre a fost, de data aceasta, **Sonia Iovan**, calificată în finala pe aparate la sărituri, paralele și sol. La Tokio, în 1964, echipa feminină a țării se deplasează din nou cu dorința fermă de a-și confirma clasa internațională recunoscută. Dar sportivele române nu mai obțin decît locul VI...

În 1968, în plină perioadă de reorganizare a formației, nu dispunem de șase sportive cu care să nădăjduim succesul, ceea ce determină neparticiparea, gimnastele pregătindu-se pentru campionatele mondiale de la Ljubljana. Într-adevăr, în Iugoslavia fetele noastre își fac o reintrare promițătoare în elita gimnasticii mondiale. **Elena Ceampelea, Paula Ioan, Elisabeta Turcu, Alina Goreac, Olga Ștefan** și **Rodica Apăteanu** concurează bine și obțin un meritoriu loc 5.

Și iată-le pe gimnastele noastre înaintea marelui examen de la München. **Elena Ceampelea,** în ciuda unor inconstanțe, se menține în fruntea echipei posibile pentru întrecerea olimpică. Cunoscută și apreciată pe plan mondial pentru talentul și valoarea exercițiilor sale, Ceampelea poate să aibă un cuvînt greu și la Olimpiadă. Acuratețea mișcărilor, expresivitatea deosebită de la sol, siguranța cu care ea execută uneori exercițiile la bîrnă și la paralele îi pot aduce succese deosebite. Secondantele ei sînt reprezentante ale tinerei generații. Cu excepția Alinei Goreac, toate sînt eleve ale Liceului cu program de educație fizică din Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, gimnaste cu apreciabile calități, cu numeroase selecționări în echipa națională, deținătoare ale unor rezultate bune în turnee internaționale sau în meciurile bilaterale ale echipei reprezentative. Este vorba de **Paula Ioan, Marcela Păunescu, Mariana Gheciov, Elisabeta Turcu, Ștefania Bacoș, Anca Grigoraș** (ultima, absentă de la recentele verificări ale lotului olimpic, dar cu posibilități evidente de a concura cu succes pentru selecția în echipa pentru München). Atît la concursul de la Budapesta, cu Ungaria, cît și în meciurile cu Anglia și Olanda, o impresie bună a produs Marcela Păunescu la bîrnă, ei acordîndu-i-se chiar șanse de a se „bate" pentru un loc în finala la acest aparat.

Ultimele verificări publice ale lotului sînt meciul cu reprezentativa R. P. Chineze și finala campionatului maestrelor. Nu ne îndoim că toate componentele lotului olimpic vor folosi pe deplin perioada următoare pentru desăvîrșirea măiestriei, pentru perfecționarea exercițiilor impuse, de a căror execuție va depinde, în cea mai mare măsură, rezultatul participării gimnasticii noastre feminine la cea de a XX-a Olimpiadă.

Echipa feminină a țării noastre o are în frunte pe **Elena Ceampelea,** gimnastă de mare talent, cu exerciții spectaculoase, de bun nivel tehnic, cu care poate obține o performanță valoroasă la Jocurile Olimpice. Proba ei preferată — solul — la care poate realiza calificarea în finala de „6".

GÎNDURI ȘI SPERANȚE ÎN FAȚA... ISTORIEI

Tabelele cu rezultatele tehnice ale ultimelor două ediții ale Jocurilor Olimpice, ca și ale campionatelor mondiale, întreceri cu caracter individual și pe echipe — pe care le oferim spre studiu și cititorilor noștri — au menirea să pună în temă nu numai pe cunoscători sau pe cei apropiați gimnasticii, dar și pe cei care, necunoscînd prea mult despre ierarhiile marilor competiții, ar dori să afle palmaresele respective și să încerce o evaluare cît mai realistă a posibilităților echipelor românești. Ne vom referi numai la rezultatele pe echipe pentru că, la viitoarele Jocuri Olimpice, speranțele noastre se pun, mai ales, în forța selecționatelor noastre, în puterea de mobilizare, în omogenitatea și tăria lor colectivă. Firește, în cazul fetelor este posibilă și o afirmare individuală (Ceampelea sau Păunescu), dar preponderentă rămîne șansa de a ocupa un loc bun, îndeosebi în competiția pe echipe.

Așa după cum o arată și rezultatele, reprezentativele U.R.S.S. (trei locuri I și un loc II), Cehoslovaciei (un loc I, două locuri II și un loc III), R. D. Germane (un loc II, un loc III), Japoniei (două locuri III) au dominat constant marile competiții feminine ale lumii. Locurile 5—6 au fost ocupate, prin rotație, de echipele Ungariei (trei locuri 5 și un loc 6), României (un loc 5 și un loc 6), S.U.A. (două locuri 6).

Nu există deci nici un motiv (dimpotrivă, concursurile pregătitoare o confirmă) să credem că va fi posibil ca vreo altă echipă să pătrundă printre primele „patru mari". Este de așteptat, deci, ca — în condiții normale de concurs și fără accidentări sau ratări surprinzătoare — primele locuri ale ierarhiei olimpice să fie ocupate (în ce ordine, vom vedea !) de echipele U.R.S.S., R. D. Germane, Cehoslovaciei și Japoniei (despre care nu mai știm nimic de doi ani !). Selecționatele României, Ungariei, S.U.A. și R. F. a Germaniei își vor disputa următoarele patru locuri ale clasamentului (5—8), cu șanse mai mari de a se clasa mai bine pentru echipele Ungariei și României, mai omogene, cu exerciții valoroase, de înaltă tehnicitate. Din datele de care dispunem pînă în prezent, rezultă că, **practic, echipa noastră feminină va da o luptă directă cu echipa Ungariei pentru locul al cincilea, pe care româncele au posibilități să-l ocupe,** cu condiția să evolueze la nivelul maxim al posibilităților dovedite în perioada pregătitoare.

În ceea ce privește gimnastica masculină, tabloul rezultatelor este oarecum „monoton" în partea sa superioară. În ultimii 12 ani selecționata Japoniei s-a aflat întotdeauna în frunte, pe locul secund echipa Uniunii Sovietice, iar pe locul al treilea gimnaștii din R. D. Germană (la Tokio au alcătuit echipă comună cu cei din R. F. a Germaniei). Locul 8 ocupat de gimnaștii români la campionatele mondiale din 1970, rezultatele obținute în ultimii doi ani, ca și posibilitățile de care știm că dispun gimnaștii români ne îndeamnă să fim oarecum optimiști. Firește, nu prea mult. Japonia, U.R.S.S., R. D. Germană, Polonia și, posibil, R.P.D. Coreeană (dacă va participa) sînt echipe care, teoretic și practic, nu pot fi depășite. Deci, **gimnaștii noștri încep lupta de la locul 5 în jos, avînd de înfruntat selecționatele Elveției** (de care au fost întrecuți, dar pe care au și învins-o), **R. F. a Germaniei și S.U.A. O luptă, ce se anunță extrem de echilibrată,** dar pe care olimpicii români trebuie s-o abordeze cu toată seriozitatea, cu toată puterea de mobilizare de care ei dispun.

Dar, cum sportul ne-a oferit întotdeauna și surprize, trebuie să le acceptăm și noi ca atare, și să nu fim cu totul uimiți dacă viitoarele ierarhii olimpice nu vor arăta identic cu cele pe care le-am schițat noi în aceste rînduri. Nu trebuie să uităm că un concurs de gimnastică pe echipe include 72 de execuții (la masculin) și 54 (le feminin) și că un loc în clasament este determinat uneori nu de zecimi, ci de sutimi de punct !

PALMARESE

J. O. — 1964

FEMININ		MASCULIN	
1. U.R.S.S.	381,890	1. Japonia	577,95
2. Cehoslovacia	379,989	2. U.R.S.S.	575,45
3. Japonia	377,889	3. Germania	565,10
4. Germania	376,038	4. Italia	560,90
5. Ungaria	375,287	5 Polonia	559,50
6. **România**	371,964	6. Cehoslovacia	558,15
		.	
		.	
		12. **România**	550,65

C. M. — 1966

1 Cehoslovacia	383,625	1 Japonia	575,150
2. U.R.S.S.	383,587	2. U.R.S.S.	570,900
3. Japonia	380,923	3. R.D. Germană	561 000
4. R.D.G.	377,818	4. Cehoslovacia	551,200
5. Ungaria	373,889	5. Polonia	550,600
6. S.U.A	367,620	6. S.U.A.	550,400

J. O. — 1968

1. U.R.S.S.	382,85	1. Japonia	575,90
2. Cehoslovacia	382,20	2. U.R.S.S.	571,10
3. R.D. Germană	379,10	3. R.D. Germană	557,15
4. Japonia	375,45	4 Cehoslovacia	557,10
5. Ungaria	369,60	5. Polonia	555,40
6. S U.A.	369,75	6. Iugoslavia	550,75

C. M. — 1970

1. U.R.S.S.	380.65	1. Japonia	571,10
2. R.D. Germană	377,75	2. U.R.S.S.	564,35
3. Cehoslovacia	371,90	3. R. D. Germană	553,15
4. Japonia	371,75	4. Iugoslavia	549,45
5 **România**	364,50	5. Polonia	547,05
6. Ungaria	362,80	6. Elveția	541,75
		.	
		8. **România**	536.15

VOR REEDITA GIMNAȘTII ROMÂNI BUNA COMPORTARE DE LA C.M.?

Lipsiți de tradiția unor succese trecute (participarea la J. O. de la Tokio s-a soldat cu un semiesec, iar în alte competiții pe echipe nu s-au impus), gimnaștii români au luptat în anii următori din răsputeri să-și facă o carte de vizită onorabilă, care să le permită să abordeze cu fruntea sus marea performanță mondială. Se pare însă că nu au reușit atît de ușor să impună încredere, de vreme ce și la campionatele mondiale din 1966, de la Dortmund, și la J.O. de la Ciudad de Mexico (1968) echipa masculină a României nu s-a numărat printre participante.

La campionatele mondiale de la Ljubljana (1970), gimnaștilor români li se oferă, în sfîrșit, posibilitatea să-și măsoare forțele cu elita gimnasticii mondiale și nu s-ar putea spune nicidecum că sportivii noștri și-au dezamăgit suporterii. Locul 8 printre cele 22 de echipe participante este mai mult decît meritoriu, printre învinse numărîndu-se selecționatele Cehoslovaciei, R.F. a Germaniei, Ungariei, Franței, Bulgariei ș.a. Cu excepția lui **Gheorghe Tohăneanu,** antrenorii noștri au aliniat o formație tînără, cu **Petre Mihaiuc, Mircea Gheorghiu, Gheorghe Păunescu** ș.a.

Confirmînd rezultatul bun de la campionatele mondiale, în 1971 echipa masculină a țării obține remarcabile victorii : în meciul cu S.U.A. (la Constanța) și apoi în fața selecționatelor Elveției și R. F. a Germaniei în triunghiularul de la Saarbrücken, succese amplu și elogios comentate de presa sportivă europeană și de specialiști de reputație internațională. În schimb, acest insucces i-a mobilizat puternic pe elvețieni, în triunghiularul disputat de curînd la București (România — Ungaria — Elveția), ei dorind nu numai să se reabiliteze în fața proprilor suporteri, dar și să obțină un atu moral pentru întrecerile de la München, unde îi vor avea ca adversari direcți pe gimnaștii români în lupta pentru un loc cît mai bun în ierarhia olimpică. Au reușit aceasta, într-o perioadă cînd echipa noastră nu atinsese încă cea mai bună formă și cînd la calul cu mînere s-au pierdut multe puncte prețioase. Totuși, în acest meci gimnaștii români au realizat norma de selecție olimpică, pe care, apoi, au repetat-o, cu un punctaj superior, la Madrid, în meciul bilateral cu echipa Spaniei.

Alcătuirea de azi a echipei nu mai e, firește, cea de acum doi ani. La Madrid de pildă a evoluat o formație din care lipseau **Petre Mihaiuc** și **Gheorghe Păunescu.** Absența acestora a fost determinată de abaterile lor disciplinare și de nesupunerea la programul de antrenament al echipei și numai de ei depinde dacă, cu prilejul finalei maeștrilor de la Brașov, li se va acorda totuși, încrederea de a fi selecționați în echipa olimpică a României.

Valoarea, talentul, tinerețea, omogenitatea, ambiția, dorința de consolidare și îmbunătățire a poziției bune ocupate la C. M. de la Ljubljana — iată tot atîtea argumente ca echipa noastră să evolueze bine la J. O. de la München. O doresc sincer toți iubitorii gimnasticii.

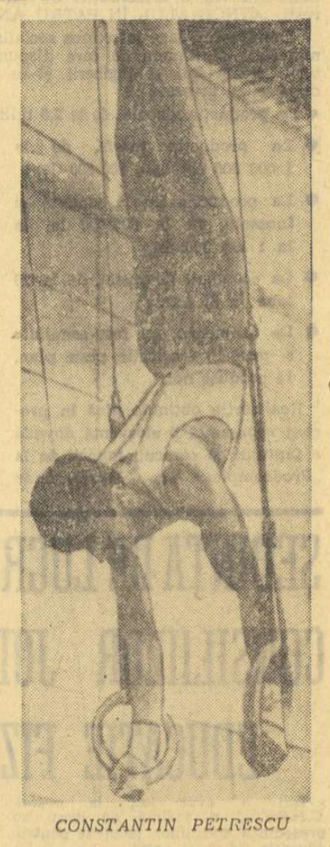

CONSTANTIN PETRESCU

59 de zile pînă la J.O.

Sporturile olimpice se prezintă

Deși participarea echipei noastre masculine de gimnastică la Jocurile Olimpice datează din 1936, totuși, fetele sînt cele care — mulți ani mai tîrziu — ne-au adus satisfacția unor remarcabile afirmări internaționale : medalii de bronz la J.O. de la Melbourne și Roma, precum și la campionatele mondiale de la Moscova (1958).

La München, fetele noastre vor încerca să se apropie cît mai mult de locurile fruntașe deținute cîndva de echipa României, în timp ce băieții, cu o valoare tot mai des confirmată, țintesc o considerabilă îmbunătățire a cărții lor de vizită și o poziție cît mai onorabilă în ierarhia elitei mondiale a gimnasticii masculine.

Datorită unei vechi tradiții, vîslașii și ramerii au avut prilejul să concureze încă de la prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne — Atena, 1896. Deși schiful este cunoscut pe meleagurile țării noastre de aproape un secol, el nu s-a impus încă în această arenă olimpică, singurele performanțe de răsunet fiind cucerirea titlului european la schif 4 fără cîrmaci (Gand 1955) și — mai tîrziu, în 1970 — a celui mondial la schif 2+1 (St. Catharines, Canada).

Este firesc, de aceea, ca toate gîndurile canotorilor noștri să se îndrepte spre München, unde cele trei echipaje reprezentînd România se vor strădui, în curînd, să obțină prima medalie olimpică.

PATRU PARTICIPĂRI, O SINGURĂ PREZENȚĂ ÎN FINALĂ

Prezența schifiștilor români la regatele de canotaj din cadrul Jocurilor Olimpice este consemnată pentru prima oară pe pista de întreceri din golful finlandez Meilahti, în 1952. Început timid, explicat în bună măsură de lipsa de experiență a ambarcațiunii de 8+1, care nu a reușit să participe în clasica finală de șase. Menționăm, totuși, ca o mică satisfacție, că „optul" (după cum vom vedea la singura sa participare de-a lungul J. O.) a întrecut în serii, printre altele, garnituri puternice, ca cele ale Canadei sau Finlandei.

După o pauză de opt ani (pentru că pe pista de la Ballarat, din Australia, scena unei mari izbînzi a canoei noastre, nu a evoluat nici un schif românesc) a fost înscrisă **prima calificare într-o finală olimpică.** Este vorba de **schiful de 2+1 (Ștefan Kureska, Gheorghe Riffelt + Mircea Roger),** care la 3 septembrie **1960** punctează acest mic succes într-o finală puternică, unde ocupă locul VI, după R.F. a Germaniei, U.R.S.S., S.U.A., Danemarca și Italia. Celelalte trei ambarcațiuni înscrise în concurs (4+1, 2 f. c. și 4 f. c.) nu obțin, **pe locul Albano,** dreptul de a se număra printre fruntașele schifului mondial.

Din păcate, „Roma '60" a însemnat, pînă acum, singura afirmare olimpică, pentru că atît la Tokio, cît și la Ciudad de Mexico canotajul românesc nu a mai reușit — în ciuda unor străduințe — acest rezultat. Astfel, în 1964, pe lacul Toda, cele două bărci prezente la start (4 f. c. și 2+1) reușesc să intre doar în finalele mici — inaugurate cu acest prilej (7—12) — ocupînd locurile 9, respectiv 10. Merită a fi subliniat, însă, că echipajul de 4 fără cîrmaci (Covaci, Pongrat, Vereș, Tarara) a ratat la o diferență de un vîrf de barcă dreptul de a-și apăra șansele în finală, pentru că în recalificări a sosit pe locul secund, la mai puțin de o secundă de Olanda.

În fine, la starturile de pe pista mexicană Xochimilco a participat o garnitură aproape completă : 5 echipaje. Toate însă se opresc la granița întrecerilor decisive, trei dintre ele și-au măsurat forțele doar în concursul „de consolare" al finalelor mici. Iată și rezultatele înregistrate : locul VII la 4+1, locul VIII la 2 vîsle și locul IX la 2+1. Schifurile de 4 f. c. și simplu au fost eliminate în etapele anterioare.

Așadar, patru... încercări olimpice, dintre care s-a desprins numai momentul finalei de la Roma.

SCHIFURILE SE ÎNDREAPTĂ CU NĂDEJDE SPRE MEDALIILE OLIMPICE DE LA MÜNCHEN

Rezultatele obținute pe plan intern și, îndeosebi, pe plan internațional în ultimele sezoane, constanța valorică, omogenitatea, au determinat specialiștii să-și îndrepte cu precădere atenția asupra a trei echipaje care vor avea cinstea să reprezinte culorile țării la München. Este, credem, o alegere bună, justificată, în special, de palmaresul destul de recent al componenților bărcilor vizate. Desigur, ne-ar fi bucurat ca acum, în preajma unei noi ediții a J. O., după ce canotajul românesc a... gustat din fructul victoriei la ultimele campionate mondiale datorită maeștrilor emeriți ai sportului **Ștefan Tudor** și **Petre Ceapura,** federația de resort, principalii antrenori, să fie îndreptățiți a trimite mai multe ambarcațiuni la întrecerile de pe lacul bavarez. Dar, așa cum spuneam, ei au adoptat poziția cea mai realistă — vizavi de rezultate — optînd pentru o garnitură mai redusă numeric, dar cu șanse sporite față de edițiile precedente. **Care sînt aceste echipaje, ce îndreptățește nădejdile care le vor însoți la München, cît credit prezintă ele ?**

În primul rînd, ne vom referi la cartea de vizită a schifului de 2+1 (ramerii Ștefan Tudor — Petre Ceapura, cărora li s-a adăugat cîrmaciul Ladislau Lovrenschi), deprins de pe acum cu gloria sportivă. Țăria lor, am putea spune ascendentul moral în întreceri, îl constituie, desigur, titlul suprem dobîndit la C. M. din Canada. Locului 4 ocupat anul trecut la „europenele" de la Copenhaga i-a urmat o revenire spectaculoasă în sezonul actual, cînd au trecut primii linia de sosire în tradiționalele regate de la Mannheim și Ratzeburg. La aceasta adăugăm și poziția a treia din puternica regată Grünau, unde echipajul nostru a sosit după actuala campioană europeană — R. D. Germană — și echipa Uniunii Sovietice. Firește, este încă prematur de tras o concluzie definitivă asupra capacității actuale, asupra „dreptului" la o medalie olimpică a acestui echipaj. Urmează o suită de examene, printre care notăm ca deosebit de importante, Regata Lucerna și Concursul preolimpic de la München, care ne vor edifica în mai mare măsură asupra posibilităților celor doi rameri. Avem încredere, însă, că valorificîndu-și la maximum forța-i recunoscută, eliminînd pe cît posibil în viitoarea etapă de pregătire unele imperfecțiuni de tehnică și luptînd cu aceeași ardoare ca pe pista de la St. Catharines, Tudor și Ceapura vor mai adăuga o piesă prețioasă vitrinei cu trofee a sportului românesc. Au posibilitatea și datoria să facă acest lucru !

Al doilea echipaj românesc care emite justificate pretenții la un loc superior, chiar pe podiumul finalei de la 2 septembrie, este cvartetul **Emeric Tușa — Dumitru Ivanov — Dumitru Grumezescu — Ilie Oanță.** Format cam în același timp cu ambarcația de 2+1 (cu doi ani în urmă) schiful de 4 fără cîrmaci nu a suferit decît o singură modificare prin promovarea lui Grumezescu. Ce caracterizează acest „patru" : o tehnică corespunzătoare celor mai tari confruntări, o foarte bună sincronizare, îmbinarea fericită a experienței conducătorului de barcă — Emeric Tușa — cu vigoarea celorlalți trei coechipieri mai tineri, dorința evidentă de afirmare. Mai trebuie insistat, în săptămînile ce ne mai despart de J. O., pe îmbunătățirea rezistenței și aclimatizarea în situația în care pista de concurs prezintă valuri. Încurajatoare sînt rezultatele înregistrate de 4 f. c. în ultimele două sezoane : locul 4 la „europene", cîștigarea celor două importante regate din R. F. a Germaniei, locul secund realizat la Grünau, după echipa R. D. Germane — campioană mondială și olimpică. Pe parcursul pregătirilor cvartetul dinamovist a avut — și are — un concurent serios la selecție în schiful clubului Steaua pregătit de **Carol Vereș** : Mihai Naumencu — Adalbert Agh — Grigore Ivanov — Cristian Georgescu. Urmează ca viitoarele „site" ale concursurilor de amploare să tranșeze definitiv această frumoasă dispută sportivă care, după prima repriză, înclină în favoarea antrenorului echipei dinamoviste **Dumitru Popa.** Dintr-o pregătire asiduă, plină de ambiție, dintr-o concurență de tradiție, inter-cluburi, nu avem decît de cîștigat. Cricum, și la această probă trebuie să tindem cu toată hotărîrea spre o medalie olimpică.

În sfîrșit, pentru a treia probă — **2 fără cîrmaci** — la care vom fi reprezentați, candidează pe primul loc **Ivan Cacencu — Francisc Papp.** Dubloul a înregistrat pînă în prezent o meritorie participare în finala mare de la campionatele europene de pe lacul Bagsvaerd. De asemenea, alte cîteva succese la diferite regate. Trebuie arătat, însă, că în funcție de randamentul pe care îl vor da la viitoarele examene, ca și de comportarea celorlalți schifiști care vizează selecția în echipajul reprezentativ, formula „2 f. c.-uluj" poate fi modificată pe parcurs. Obiectivul minim urmărit, **calificarea în finala olimpică,** poate fi realizat, mai ales că această probă prezintă valori mult mai apropiate, nici una dintre competitoare nedetașîndu-se ferm în lupta pentru un loc pe podiumul de premiere.

PROGRAMUL REGATELOR '72

Întrecerile de canotaj se vor desfășura între 27 august și 2 septembrie, după următorul program :

27.VIII — **curse eliminatorii:**
28.VIII. — **recalificări:**
30.VIII. — zi de rezervă;
31.VIII. — **semifinale:**
1.IX. ora 10—12) — **finalele mici.** (loc 7—12);
2.IX. (de la ora 10, din 30 în 30 de minute) **finalele.**

CAMPIONII ULTIMEI EDIȚII

Schif 4+1 — **Noua Zeelandă**
Schif 2 fără cîrmaci — **R. D. Germană**
Schif simplu — **Wienese** (Olanda)
Schif 2+1 — **Italia**
Schif 4 fără cîrmaci — **R. D. Germană**
Schif 2 vîsle — **U.R.S.S.**
Schif 8+1 — **R. F. a Germaniei.**

PRINTRE BALIZE

• Pista de concurs este situată la 7,5 km nord de satul olimpic, în vecinătatea castelului Schleissheim. Bazinul are 2 230 m lungime, 140 m lățime și 3,50 m adîncime.

• **Probele de concurs în ordinea desfășurării lor : 4+1, 2 fără cîrmaci, schif simplu, 2+1, 4 fără cîrmaci, 2 vîsle și 8+1. La sesiunea din septembrie anul trecut, de la Luxemburg, C.I.O. a acceptat cererea F.I.S.A. de a introduce începînd cu J. O. din 1976 proba de schif 4 vîsle fără cîrmaci.**

• Tribunele de la sosire au o capacitate de 24 000 locuri, dintre care 4 000 acoperite.

• **Un numeros parc de biciclete va sta la dispoziția antrenorilor în timpul pregătirii, pentru ca aceștia să poată urmări (pe o șosea largă de 6 m, paralelă cu pista nautică) echipajele pe care le îndrumă.**

• Pe lista arbitrilor-judecători desemnați de F.I.S.A. pentru regatele olimpice din 1972 se află și secretarul general al F.R.C.Y., **Gheorghe Giurcăneanu.**

• **Controlul dopajului va fi efectuat în fiecare zi de concurs.**

• Un amănunt inedit: cele patru culoare destinate antrenamentului schifiștilor vor fi separate de cele două culoare de antrenament rezervate caiaciștilor și canoiștilor, printr-o instalație specială care va absorbi valurile.

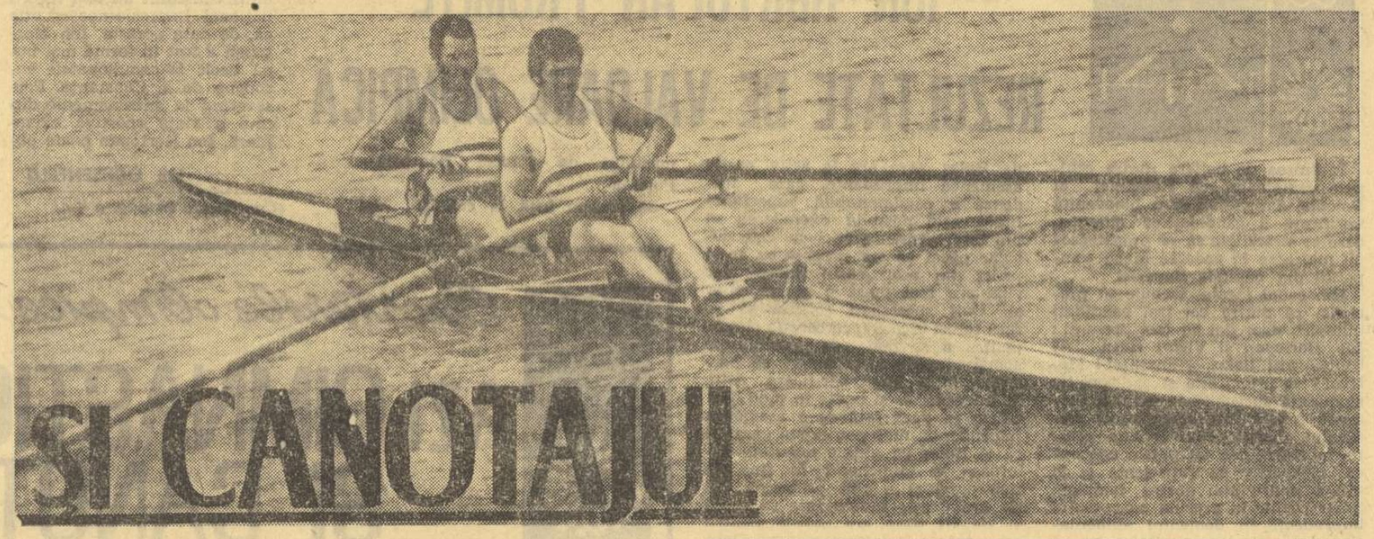

Schiful de 2+1, campion mondial, în actuala formulă olimpică cuprinde pe Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Ladislau Lovrenschi. Vor reuși acești redutabili rameri să urce strocul... pînă la podiumul de premiere de la München ? Valoarea lor, ca și dorința de confirmare într-o competiție de amploarea J. O., îndreptățește această speranță.

Pagină realizată de :

Constantin MACOVEI — gimnastică
Neagoe MARDAN
și **Vasile TOFAN** — canotaj